

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gersdorf

SSN Halina Kiriło

w sprawie z wniosku A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o świadczenie rehabilitacyjne i zasiłek chorobowy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 czerwca 2011 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w [...]

z dnia 27 stycznia 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie i przyznaje pełnomocnikowi z urzędu J. K. od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego (nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu).

Uzasadnienie

Pismem z 3 grudnia 2010 r. wnioskodawca został wezwany do usunięcia braków formalnych apelacji poprzez m. in. „oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia (kwota, o jaką spór się toczy)”. Pismem z 7 grudnia 2010 r. wskazał m. in., że „kwota zaskarżenia to dwunastokrotność kwoty (zarobku) zaświadczenie o

zarobkach w aktach”. Postanowieniem Sądu Rejonowego z 23 grudnia 2010 r. ubezpieczony został zwolniony z opłaty od apelacji. Sąd Okręgowy Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na rozprawie apelacyjnej odebrał oświadczenia od wnioskodawcy, że wartość przedmiotu zaskarżenia w tytułu świadczenia rehabilitacyjnego wynosi 8.800 zł, a z tytułu zasiłku chorobowego 11.000 zł.

Sąd Okręgowy postanowieniem z 27 stycznia 2011 r. odrzucił apelację. W uzasadnieniu postanowienia podniesiono, że art. 368 § 2 k.p.c. nakład obowiązek podania w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia. Uzupelnienie wnioskodawcy z 7 grudnia 2010 r. było wadliwe, ponieważ pomimo wyraźnego pouczenia, w jaki sposób należy określić wartość przedmiotu zaskarżenia, nie podano konkretnej kwoty. Ponadto wnioskodawca powołał się na zaświadczenie o zarobkach, którego nie złożono do akt sprawy. Sąd I instancji powinien był więc odrzucić apelację (art. 370 k.p.c.). Z tego względu Sąd Okręgowy zastosował art. 373 k.p.c. Wprawdzie art. 373 k.p.c. stanowi o odrzuceniu apelacji na posiedzeniu niejawnym, jednak z powołaniem się na postanowienie Sądu Najwyższego z 5 lutego 1999 r., III CKN 1118/98, niepubl., stwierdzono, że nie odrzucenie apelacji z przyczyn wymienionych w art. 373 k.p.c. na posiedzeniu niejawnym nie wyłącza późniejszego odrzucenia tej apelacji na rozprawie. Wprawdzie Sąd Okręgowy na rozprawie apelacyjnej odebrał od wnioskodawcy oświadczenie dotyczące określenia wartości przedmiotu zaskarżenia, jednak wyłącznie w celu ustalenia, czy wnioskodawcy przysługuje możliwość złożenia zażalenia na postanowienie odrzucające apelację.

Na postanowienie z 27 stycznia 2011 r. złożono zażalenie, skarżąc je w całości. Wnioskodawca zarzucił naruszenie art. 386 § 2 k.p.c. i art. 373 k.p.c. Wniesiono o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego oraz przyznanie pełnomocnikowi z urzędu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nieokreślenie wartości przedmiotu sporu (lub zaskarżenia) stanowi brak formalny, podlegający uzupełnieniu w ramach art. 130 k.p.c. (postanowienie SA w Katowicach z 28 czerwca 1991 r., I ACz 110/91, OSA 1991, z. 4, poz. 26). Przyjmuje się, że oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia w apelacji polega na wskazaniu konkretnej kwoty pieniężnej i nie może nastąpić w sposób opisowy

(postanowienie SN z 8 marca 2004 r., I PZ 148/03, niepubl.). Jednocześnie jednak podnosi się, że art. 370 k.p.c. o odrzuceniu apelacji, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie, dotyczy tylko rzeczywistych braków, które uniemożliwiają nadanie jej prawidłowego biegu (postanowienia SN z 12 stycznia 1998 r., I PKN 471/97, OSNP 1998, nr 24, poz. 711, z 26 stycznia 1999 r., I PKN 676/98, OSNP 2000, nr 6, poz. 232, uchwała SN z 17 marca 1998 r., III ZP 1/98, OSNAPIUS 1998, nr 16, poz. 483). Nie inaczej jest w przypadku stosowania art. 373 k.p.c., który należy odczytywać łącznie z art. 130 k.p.c. Odrzucenie apelacji z powodu nie uzupełnienia braków formalnych w wyznaczonym terminie dotyczy zatem tylko takich przypadków, które uniemożliwiają nadanie apelacji prawidłowego biegu (postanowienie SN z 28 stycznia 2005 r., III UZ 29/04, OSNP 2005, nr 11 poz. 165).

W niniejszej sprawie brak określenia wartości przedmiotu zaskarżenia nie uniemożliwił nadania biegu sprawie w zakresie postępowania apelacyjnego. Ani opłata, ani koszty zastępstwa procesowego co do zasady w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie są uzależnione od wartości przedmiotu sporu (postanowienie SN z 11 grudnia 2009 r., II UZ 43/09, LEX nr 583825). Pośrednio świadczy o tym również fakt, że po wezwaniu przez Sąd Rejonowy do uzupełnienia braków apelacji i złożeniu pisma z 7 grudnia 2010 r. przez wnioskodawcę, zwolnieniu go od opłaty od apelacji, akta sprawy zostały przekazane do Sądu Okręgowego, który to Sąd dopiero na rozprawie apelacyjnej odrzucił środek zaskarżenia.

Niezależnie od powyższego należy podzielić pogląd Sądu Najwyższego z postanowienia SN z 11 grudnia 2009 r., II UZ 43/09, że wezwanie do uzupełnienia braków apelacji powinno być precyzyjne i jednoznaczne w treści, w szczególności co do określenia braku formalnego, uzupełnienia którego się wymaga. Musi uwzględniać w pewnym zakresie także adresata i jego poziom percepcji pisma prawniczego, a także fakt, że przedmiotem sporu jest świadczenie ubezpieczeniowe. Wezwanie do usunięcia braków pisma powinno być tak jasne i niedwuznaczne, by u strony, do której jest skierowane, nie powstała wątpliwość co do przedmiotu wezwania i rygorów grożących w razie niezastosowania się do jego treści (postanowienia SN z 17 marca 2003 r., I PZ 158/02, OSNP 2003, nr 15-

okładka, z 20 grudnia 1966 r., II CZ 146/66, OSNCP 1967, nr 6, poz. 113, z 17 listopada 1998 r., III CKN 871/98, LEX nr 50714 i z 30 lipca 1998 r., III CZ 92/98, LEX nr 50649).

Z powyższych względów, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.